

TREBALL DE FINAL DE GRAU EN TRADUCCIÓ I

INTERPRETACIÓ

TRABAJO DE FINAL DE GRADO EN TRADUCCIÓN E INTERPRETACIÓN

Departament de Traducció i Comunicació

TÍTOL / TÍTULO

Anàlisi de doblatge entre llengües A: el cas de *Merlí*

Autor/a: Paula ESCRIVÀ RIBES

Tutor/a: Josep Roderic GUZMÁN PITARCH

Data de lectura/ Fecha de lectura: Juny 2017

Resum/ Resumen:

La traducció entre llengües A és cada vegada més extensa en diversos àmbits, com l'administratiu o l'informàtic, i són més els productes audiovisuals catalans que tenen un èxit entre el públic castellanoparlant. Per això, la traducció audiovisual del català al castellà també està en auge, encara que no és tant freqüent com la traducció inversa d'aquestes, ja que no són tantes les sèries que es doblen des del català com les que es doblen des del castellà.

Aquest treball de final de grau se centra en l'anàlisi del doblatge de la sèrie catalana *Merlí*, produïda per TV3 l'any 2015. L'objectiu del treball és comparar detingudament la versió original de la sèrie en català i la versió doblada al castellà. Per dur-ho a terme, s'han analitzat cinc capítols de la primera temporada de la sèrie en ambdues llengües de manera simultània, parant especial atenció en els següents aspectes: d'una banda, comprovaré com s'han resolt els aspectes audiovisuals com el text en pantalla, les escenes multilingües i l'oralitat. D'altra banda, compararé les traduccions dels diàlegs per veure si s'ha respectat el registre i de quina manera s'han traduït les expressions pròpies catalanes.

A partir dels resultats obtinguts, podem afirmar que tant el traductor com l'estudi de doblatge sí que han tingut en compte aquests aspectes i han aconseguit resoldre'ls.

Paraules clau/ Palabras clave: (5)

Doblatge, traducció entre llengües A, registre, llenguatge col·loquial, anàlisi

Índex

1. Introducció	1
1.1. Justificació i motivació	1
1.2. Objectius	1
1.3. Preguntes d'investigació	2
2.1. Modalitats de traducció audiovisual	3
2.2. Doblatge.....	3
2.2.1. Fases del doblatge	4
2.2.2. Oralitat.....	5
2.3. Format en un text audiovisual	6
2.4. Gèneres audiovisuals en el doblatge.....	6
2.5. Traducció entre llengües de contacte: català i espanyol	7
2.6. Llenguatge col·loquial	7
2.6.1. Registre.....	8
2.6.2. Registre col·loquial	8
3. Marc analític	11
3.1. Metodologia d'anàlisi	11
3.1.1. Justificació de la selecció del corpus	11
3.1.2. Procediment.....	11
3.1.3. Taula d'anàlisi	11
3.2. Anàlisi del corpus	13
3.3. Resultats.....	21
4. Conclusions.....	25
4.1. Relació del treball amb els coneixements adquirits en la carrera.....	25
4.2. Interessos futurs	26
Bibliografia.....	27
Apèndixs.....	29
Apèndix A. Taules d'anàlisi	29
Apèndix B. Argument de la sèrie	39
Apèndix C. Personatges de <i>Merlí</i>	39
Apèndix D. Informació addicional de la sèrie	41

1. Introducció

1.1. Justificació i motivació

El treball que es presentarà a continuació és una anàlisi i una comparació del doblatge i del llenguatge col·loquial en la versió original en català i la versió doblada al castellà de la sèrie Merlí, produïda per TV3 l'any 2015 i dirigida per Eduard Cortés.

Com expressa Chaume (2004) el text audiovisual:

[...] es un texto que se transmite a través de dos canales de comunicación, el canal acústico y el canal visual, y cuyo significado se teje y construye a partir de la confluencia e interacción de diversos códigos de significación, no solo el código lingüístico.

La sèrie tracta sobre un professor de filosofia que s'incorpora a l'institut Àngel Guimerà com a professor substitut. És tutor de la classe de primer de batxillerat, a la qual Merlí intentarà inculcar, mitjançant la filosofia, uns valors ètics als seus alumnes, encara que no sempre ho fa de la forma més ètica possible.

Els motius pels quals he decidit realitzar aquest treball són els següents:

En primer lloc, he elegit aquest tema perquè considere que és més habitual veure un doblatge del castellà al català, però no a la inversa. No està tan estès el doblatge en aquest àmbit i per això em crida l'atenció fer una anàlisi sobre aquest cas de doblatge. En segon lloc, per a mi és important fer un treball d'allò que t'agrada. Estic interessada en la traducció audiovisual i considere que aquesta és una bona oportunitat per aprendre més sobre aquest tipus de traducció, en especial d'una de les seues modalitats, el doblatge.

Per últim, amb aquest treball no només reforçaré la informació que m'han ensenyat sobre la matèria, sinó que gràcies a l'anàlisi pararé atenció als diferents aspectes i això em serà d'ajuda per al meu futur. A més, aprendré sobre un nou camp: la traducció del català al castellà en els textos audiovisuals.

1.2. Objectius

En aquest treball realitzaré, per una banda, una anàlisi entre la versió original en català i la versió doblada en castellà. Comprovaré què s'ha fet amb el text en pantalla, com han resolt els capítols amb més d'una llengua i si es manté l'oralitat en el doblatge.

D'altra banda, pararé atenció als aspectes lingüístics de la traducció del català al castellà: com s'han resolt les expressions catalanes, si s'ha respectat el registre en la versió traduïda, si s'ha traduït de manera literal el text original o si l'han adaptat a l'oralitat en castellà.

1.3. Preguntes d'investigació

Per poder arribar a aconseguir els objectius esmentats en l'apartat anterior, s'han de plantejar les següents preguntes:

- Com s'ha adaptat el text que apareix en pantalla?
- Com s'ha resolt l'L2?
- S'ha tingut en compte l'oralitat?
- S'ha mantingut el registre?
- Com s'han resolt les expressions catalanes?

2. Marc teòric

Aquest marc teòric consta de dos apartats, com ja he mencionat anteriorment. D'una banda tenim el doblatge i d'altra, la traducció entre llengües de contacte.

2.1. Modalitats de traducció audiovisual

Segons Chaume (2004), les modalitats de traducció audiovisual són els diferents mètodes que s'utilitzen per a passar un text audiovisual d'una llengua a una altra. D'aquesta manera, podem diferenciar diverses modalitats de traducció, les quals es classifiquen en dos grans àmbits: el reparlat i la subtitulació.

En primer lloc, el reparlat consisteix a reemplaçar l'àudio original que conté els diàlegs d'una pel·lícula, per un altre àudio que continga els diàlegs traduïts en la llengua meta (Chaume, 2012). Podem diferenciar les modalitats de reparlat següents: el doblatge, el doblatge parcial, la veu superposada, el comentari lliure, la interpretació simultània, l'audiodescripció per a cecs (AD), l'audiodescripció i el *fundubbing* (doblatge realitzat per persones no especialitzades).

En segon lloc, la subtitulació consisteix a passar d'una llengua oral en la llengua original a una llengua escrita en la llengua meta mitjançant la incorporació de subtítols en la pantalla on es transmet el text audiovisual. Segons Chaume (2012), en aquest àmbit podem diferenciar les següents modalitats: la subtitulació convencional, la intertitulació, la subtitulació en directe, la sobretitulació, la subtitulació per a sords (SPS) i el *fansubbing* (subtitulació realitzada per persones no especialitzades).

2.2. Doblatge

El doblatge és una modalitat de traducció audiovisual (TAV) que consisteix en la substitució d'una banda sonora original per una altra (Agost, 1999). Per a Chaume (2004), el doblatge consisteix en la traducció i ajust d'un guió d'un text audiovisual. Una vegada acabada aquesta fase, els actors de doblatge interpreten la traducció. Aquesta interpretació està supervisada pel director de doblatge i, a més, per un assessor lingüístic.

La substitució esmentada ha de complir una sèrie de requisits perquè el resultat final siga un doblatge ben realitzat. D'aquesta manera, la substitució ha de mantenir (Agost, 1999):

- Un sincronisme de caracterització: harmonia entre la veu de l'actor que dobla i la gesticulació de l'actor que apareix en pantalla.
- Un sincronisme de contingut: congruència entre la nova versió del text i l'argument de la pel·lícula.
- Un sincronisme visual: harmonia entre els moviments articuladoris visibles i els sons que s'escolten. Dins d'aquest àmbit, Chaume (2012) distingeix tres tipus de sincronia:
 - Sincronia labial o fonètica: consisteix a adaptar la traducció als moviments articuladoris dels personatges que apareixen en pantalla, especialment en primers plans i en primeríssims plans.
 - Sincronia cinèsica: consisteix a adaptar la traducció als moviments corporals de l'actor.
 - Isocronia: consisteix a adaptar la traducció perquè tinga la mateixa duració que les intervencions dels personatges. El diàleg traduït no ha de ser ni més llarg ni més curt que el diàleg original.

2.2.1. Fases del doblatge

En aquest apartat mencionaré les fases del doblatge i pararé especial atenció a la sincronia de contingut, ja que amb aquesta s'ha de tenir en compte diversos aspectes.

En el doblatge és necessari una sincronia entre les veus dels actors de doblatge i el que estem veient en pantalla (Agost, 1999). D'aquesta manera, tenim els tres tipus de sincronisme que s'han explicat en l'apartat anterior i que ara només mencionaré. Aquests són el sincronisme de caracterització, el sincronisme visual i el sincronisme de contingut (Agost, 1999). Respecte a les fases, Agost (1999) divideix el procés del doblatge en les fases següents: en primer lloc la traducció. Una vegada finalitzada es dóna pas a l'adaptació o l'ajust, després és el torn de la producció, seguit de la direcció i finalitzat per les mescles.

La fase de la traducció implica saber reflectir les característiques del text audiovisual original en la traducció del text meta, com per exemple, les variacions culturals, els accents i els dialectes, així com s'ha de prendre una decisió de quina tècnica utilitzarem quan ens trobem amb diverses llengües en el text audiovisual, i també amb els elements gràfics.

En el primer cas, s'hauria de buscar la forma d'adaptar eixes particularitats culturals en la cultura d'arribada perquè l'espectador pugui entendre tot el producte audiovisual. Pel que fa a

les diverses llengües, Agost (1999) distingeix tres tècniques: utilitzar una sola llengua d'arribada, no traduir alguna de les llengües de la versió original o substituir una llengua original per una altra. En canvi, Chaume (2012) distingeix sis tècniques per a traduir pel·lícules multilingües:

- Subtitulació: marca que existeix una L3.
- Autotraducció: es dona quan un personatge parla la seua llengua materna (L3) i també la llengua d'arribada (L2).
- Interpretació d'enllaç: es dona quan un personatge necessita que una altra persona faci d'intèrpret.
- Veu superposada: aquesta tècnica és poc usual, ja que la traducció deixa d'estar encoberta.
- Sense traducció: no traduir o doblar l'L3.
- Doblatge: d'aquesta manera s'oculta l'L3, ja que es dobla a l'L2 i es perd l'L3.

2.2.2. *Oralitat*

Aquest apartat tractarà sobre l'oralitat en el doblatge. És comú trobar que en els textos audiovisuals hi ha un llenguatge més o menys artificial. Aquesta característica rep el nom "d'oralitat prefabricada", la qual és comuna en els programes audiovisuals originals i doblats, ja que està basada en un guió escrit que s'ha d'interpretar com si no estiguera escrit, especialment en els texts de ficció (Baños-Piñero i Chaume, 2009). Els traductors tenim un repte a l'hora de traduir el guió original, perquè hem de traduir eixa oralitat prefabricada, el guió traduït ha de contenir la parla espontània pròpia dels programes audiovisuals. Segons Baños-Piñero i Chaume (2009):

The audiovisual text translator is like a second scriptwriter, whose task is to transfer the exchanges on screen in such a way that they sound credible in the target language, and can thus be identified as true-to-life dialogues and easily understood by the target audience.

Una bona opció per aconseguir-ho és tenir en compte els consells d'oralitat (Chaume, 2012):

- Evitar préstecs, ordre estranger de les paraules i el temps verbal estranger.
- Utilitzar pronoms d'íctics (en lloc de noms): aquest, allà.
- Utilitzar fórmules conversacionals: és que, etc.

- Transmetre la ideologia mitjançant els marcadors connectius i discursius: però, aleshores, etc.
- Sensibilitat a l'efecte dramàtic.
- Ser natural en la llengua meta: com l'ús de vocatius.
- Crear un ritme (evitar paraules llargues, oracions, i frases).
- Utilitzar tècniques retòriques de la llengua meta: registre, recursos expressius, sinònims, metàfores, etc.
- Posar en pràctica la teoria: sincronia, ometre i repetir informació, etc.
- Respectar la coherència i cohesió textual amb el text audiovisual.

2.3. *Format en un text audiovisual*

Dins del text audiovisual podem trobar text en pantalla que, en alguns casos, pot ser necessària la seua traducció, perquè el missatge pot influir, o no, en la trama. Chaume (2004) classifica aquests textos en dos tipus: D'una banda, els diegètics són aquells que se situen dins del pla de la història, com per exemple les cartes que lligen els personatges, els cartells, els rètols dels carrers, entre altres; d'altra banda, els no diegètics, és a dir, els que es troben fora del pla de la història, i que, per tant, són els que s'insereixen a posteriori. D'aquesta manera, Chaume (2004) distingeix quatre maneres de resoldre el text dins d'un text audiovisual:

- Narració en OFF de la traducció del text que apareix en pantalla.
- Substituir el text de la llengua origen per un altre en la llengua meta.
- Subtitular el text.
- No traduir el text i mantenint el títol original.

2.4. *Gèneres audiovisuals en el doblatge*

En aquest apartat determinaré a quin gènere audiovisual pertany la sèrie que analitzaré en el marc pràctic: Merlí.

Agost (1999) classifica els textos audiovisuals que són susceptibles per ser doblats. Estableix quatre tipus de gèneres: els gèneres dramàtics, els gèneres informatius, els gèneres publicitaris i els gèneres d'entreteniment. Aquests gèneres se subdivideixen segons la funció del text audiovisual. Poden ser narratius, descriptius, argumentatius, entre altres. Les sèries estan classificades en el gènere dramàtic i narratiu, per tant, la sèrie Merlí té un gènere dramàtic-narratiu.

2.5. Traducció entre llengües de contacte: català i espanyol

Aquest apartat està centrat en el concepte de llengües A i en la seua traducció. Per a García de Toro (2009), el terme més neutral per anomenar la traducció entre el català i el castellà, en aquest cas, és el de “traducció entre llengües A”, ja que resulta problemàtic definir els conceptes de “traducció entre llengües maternes” i “traducció entre primeres llengües”. En el primer cas, les llengües maternes serien aquelles que té el parlant de naixement, mentre que en el segon cas el parlant ha adquirit les dues llengües al mateix temps. Per tant, és més adequat el terme “traducció entre llengües A” per a denominar la traducció entre llengües en contacte en el sentit geogràfic.

La història espanyola d’ambdues llengües ha fet possible l’aproximació d’aquestes, i d’aquesta manera, condiona la traducció entre elles. Açò durà a terme als contagis, les interferències i a les conseqüències de determinats automatismes (García de Toro, 2009).

En els diferents àmbits, la traducció entre el català i l’espanyol va obrint camí cada vegada més. Com indica García de Toro (2009), aquesta combinació lingüística ha aconseguit avançar en el camp administratiu en les últimes dècades, gràcies a la necessitat de tindre documents administratius en les dues llengües oficials. També s’observa un avanç en el camp audiovisual, concretament en la traducció del català a l’espanyol, com a conseqüència dels productes audiovisuals catalans que han tingut èxit i s’han estès arreu del país. No obstant això, la traducció de l’espanyol al català no és tan freqüent en aquest camp per raons estètiques, ja que al públic catalanoparlant li resulta estrany escoltar en català les veus d’actors espanyols. Pel que fa al camp informàtic, durant els últims anys hem vist diversos programes de traducció automàtica entre ambdues llengües, i cada vegada està més en auge. Un cas diferent és el del camp publicitari, que no dóna lloc a tanta traducció al català, ja que els anuncis al català són subsidiaris dels anuncis en castellà. Similar és la situació de la traducció entre català i espanyol del camp científic-tècnic, perquè la consideració de l’anglès com a llengua d’expressió de la ciència dificulta la traducció i la redacció de textos en català.

2.6. Llenguatge col·loquial

El llenguatge col·loquial és aquell que fem servir en les situacions de comunicació informals i quotidianes, quan estem amb la família i els amics. Es caracteritza per la seua espontaneïtat, expressivitat i oralitat.

Com defineix Payrató (1988):

La llengua col·loquial és la manifestació verbal, en un context o medi determinat, d'un codi compartit per un emissor i un receptor: els dos extrems de la cadena comunicativa que queden units per un canal, a través del qual es transmeten missatges.

En aquest cas, és el traductor l'encarregat d'aconseguir la transmissió d'aquests missatges, d'una llengua a una altra, i una vegada realitzada la seua tasca, l'estudi de doblatge s'encarrega de modificar o adaptar aquest missatge per tal que el doblatge siga el més natural i creïble possible, i que els espectadors no s'adonen que és una traducció.

En aquest apartat parlaré sobre el registre col·loquial, els usos del verb *fotre* i els *renecs*, els quals formen part del llenguatge col·loquial.

2.6.1. Registre

Per a Payrató (1988):

Una varietat funcional o registre és una modalitat de la llengua que presenta una sèrie de trets lingüístics que l'associen amb un àmbit o context determinat. Registre té, doncs, el sentit d'estil lingüístic, apropiat a uns temes, uns interlocutors, i unes finalitats. Les llengües s'adeqüen a les situacions, i divergeixen en funció d'aquestes.

Per dur a terme una bona traducció, s'han de respectar tots els elements que la fan característica. En aquest cas, els personatges de la sèrie *Merlí* tenen un registre col·loquial, ja que són joves i a més es troben en un àmbit informal i familiar. En el doblatge s'ha de reflectir les situacions de naturalitat en la parla per aconseguir la credibilitat tan essencial.

2.6.2. Registre col·loquial

«Les varietats dialectals i els registres no deixen de ser agrupacions —amb un marge de convencionalitat i arbitriietat— dels usos lingüístics que es manifesten en una comunitat» (Payrató, 1988).

En aquest apartat explicaré què és el registre col·loquial i els factors en què es basa, per després analitzar si el doblatge compleix amb aquests factors. Payrató (1988) defineix el registre col·loquial com «la modalitat de la llengua catalana que utilitzen els parlants en l'àmbit d'ús col·loquial o quotidià». Aquest tipus de registre està basat en el camp, el mode, el tenor i el to, tal com explica Payrató (1988):

- Camp quotidià: fa referència al conjunt dels temes corrents de la vida ordinària, hipotèticament tan amplis i variats com complexos siguen les xarxes de relacions socials establertes pels parlants.
- Mode oral espontani: la parla col·loquial és oral i espontània, no preparada. L'oralitat espontània es manifesta bàsicament a través de la conversa i el monòleg.
- Tenor interactiu: el discurs col·loquial reforça el contacte social, i té un tenor fonamentalment interactiu. El llenguatge no s'utilitza aleshores com un vehicle (predominantment) informatiu, sinó com un mitjà de contacte, d'interacció, i el registre triat és evidentment el col·loquial.
- To informal: el registre lingüístic col·loquial s'associa amb els àmbits d'ús informals, o sigui, aquells en què els parlants no atenen al llenguatge que utilitzen. A mesura que una situació esdevé més formal, la cura que posen els locutors en la llengua creix, de manera que es vigila més la pronúncia, es fa una tria més deliberada del lèxic i de les estructures sintàctiques, es procura elaborar un discurs més ben organitzat, etc.

Usos del verb fotre

El següent apartat tractarà sobre el verb “fotre” i la seua marca de col·loquialitat. És un verb molt emprat en la llengua catalana amb múltiples significats segons la situació i el lèxic al qual acompanye. Com expressa Payrató (1988):

En el conjunt de dialectes catalans el cas de fer/fotre és també un bon exemple d'expansió lèxica i sintàctica d'un mot col·loquial, que igualment ja es pot considerar gairebé una forma buida, un element que s'omple de contingut en el context.

A Merlí trobem molts verbs compostos amb “fotre”, els quals un traductor s'ha de documentar per resoldre aquesta característica catalana i trobar la traducció del significat d'aquests verbs, ja que no es poden traduir de manera literal.

Renecs

En aquest apartat parlaré sobre els renecs com a components del llenguatge col·loquial i com a característica de la sèrie que s'analitzarà posteriorment. Segons Payrató (1988), “renegar” s'entén, en la vida quotidiana, com infringir les regles del “bon gust”, del “ben parlar, en proferir expressions que fan referència directa als tabús propis de la comunitat de parlants”. Aquests tabús poden ser blasfems, com ara “hòstia”, “redéu”; sexuals com “mala puta” o “collons”; familiars com per exemple “la mare que t'ha parit”; i fisiològics, com “em cague”.

El que importa del reneç no és tant el significat “exacte” dels termes implicats com l’acte en si sinó d’alliberar unes emocions.

Tots aquests reneços i expressions de la parla quotidiana han d’estar presents en la versió doblada al castellà, amb el mateix objectiu que intenta transmetre la versió original. Més endavant veurem si aquests actes d’alliberar emocions compleixen els requisits en la versió doblada.

3. Marc analític

3.1. Metodologia d'anàlisi

3.1.1. Justificació de la selecció del corpus

Per fer l'anàlisi he seleccionat aquesta sèrie perquè tenia els factors que jo buscava per a fer el treball.

D'una banda, la parla col·loquial emprada pels personatges, tant juvenils com adults, en la seua vida quotidiana fora i dins de l'institut. És un bon corpus per centrar-se en la naturalitat dels diàlegs i per veure si eixa naturalitat s'ha respectat i reflectit a l'hora de doblar-la.

D'altra banda, podríem dir que la sèrie és nova i ha tingut molt d'èxit entre els joves catalanoparlants, i aquest èxit s'ha vist correspost amb el seu doblatge a l'espanyol, el qual també ha tingut èxit arreu del país.

Per a dur-ho a terme, he analitzat els últims cinc capítols de la primera temporada en ambdues llengües i he fet una taula on he anotat les diferències que he trobat entre el TO i el TM.

3.1.2. Procediment

Per dur a terme l'objectiu del treball, analitzaré tant la versió original com la versió doblada i les compararé. En aquesta comparació em basaré en els aspectes relacionats en el doblatge, com el format, l'oralitat i el multilingüisme dels capítols; i en els aspectes relacionats amb la traducció del català a l'espanyol i el llenguatge col·loquial, com el registre, els usos del verb *fotre* i els *renecs*, per veure si es respecten en el doblatge. Aquests aspectes seran analitzats i exemplificats en taules.

3.1.3. Taula d'anàlisi

La primera taula és la que faré servir per realitzar la comparació entre la versió original i la versió doblada pel que fa als aspectes lingüístics. La segona la faré servir per fer l'anàlisi pel que fa al text en pantalla.

En primer lloc, tenim l'apartat de "capítol" on indicaré el número i el títol d'aquest per cercar l'exemple d'una manera més fàcil en cas que siga necessari. Després hi ha l'apartat del "TCR" per poder saber quan ocorre l'aspecte a tractar. En els altres apartats indicaré els diàlegs dels personatges, primer en el de la "versió original", és a dir, la versió en català, seguit del de la "versió doblada" al castellà. Per últim, en l'apartat "aspecte/s" especificaré en quin camp s'inclou l'exemple de traducció.

CAPÍTOL	
TCR	
Versió original	
Versió doblada	
Aspecte/s	

Aquesta taula és similar a l'anterior, amb el nom del capítol i el TCR. En la secció de "text original" inclouré el text que hi ha a la versió original i quina solució s'ha emprat en la versió doblada en l'apartat corresponent.

CAPÍTOL	
TCR	
Text original	
Solució	

3.2. Anàlisi del corpus

A continuació exposaré alguns dels exemples trobats en els capítols mitjançant les taules que he presentat en l'apartat anterior. Estaran organitzades en dos camps: en primer lloc les taules relacionades amb el llenguatge col·loquial i després les relacionades amb el doblatge.

LLENGUATGE COL·LOQUIAL

CAPÍTOL 10: Els escèptics	
Exemple	1
TCR	06:08
Versió original	Qui collons et penses que ets?
Versió doblada	¿Quién cojones te crees que eres?
Aspecte/s	Registre Renec

Taula 1. Exemple de registre i de renec

En aquest exemple, podem veure que tant la versió original com la versió doblada tenen un registre molt col·loquial. El doblatge ha mantingut eixa col·loquialitat que el diàleg original volia transmetre. No és el cas de les taules que veurem a continuació:

CAPÍTOL 10: Els escèptics	
Exemple	3
TCR	19:58
Versió original	Com si fos una puta presó.
Versió doblada	Como si fuera una cárcel.
Aspecte/s	Registre Renec

Taula 2. Exemple de registre

CAPÍTOL 10: Els escèptics	
Exemple	5
TCR	20:40
Versió original	A mi em pots dir fill de puta.
Versió doblada	A mí me puedes insultar.
Aspecte/s	Registre

Taula 3. Exemple de registre

En els exemples 3 i 5 veiem que en aquests casos s'ha suavitzat el registre. Els renecs i els insults desapareixen i la conversació es torna menys tensa i menys agressiva si la comparem amb el diàleg en català. És possible que des d'un principi la intenció de l'estudi de doblatge fóra suavitzar algunes expressions o simplement s'ha suavitzat per qüestions d'ajust. Al meu parer, no s'hauria d'haver eliminat, perquè la intenció del director era crear una situació de tensió que considere que s'havia de respectar en el doblatge.

CAPÍTOL 10: Els escèptics	
Exemple	2
TCR	06:45
Versió original	Què te'n fots?
Versió doblada	¿Qué estás de cachondeo?
Aspecte/s	Usos del verb fotre

Taula 4. Exemple d'ús del verb fotre

CAPÍTOL 10: Els escèptics	
Exemple	6
TCR	21:16
Versió original	He fotut el camp de casa.
Versió doblada	Me he largado.
Aspecte/s	Usos del verb fotre

Taula 5. Exemple d'ús del verb fotre

Els exemples 2 i 6 reflecteixen dos de la llarga llista d'usos del verb fotre. En aquests casos no hi ha una traducció literal al castellà, per tant s'ha d'arribar al significat de l'expressió. Potser l'ajust no siga el més adequat i el que més respecta la sincronia labial, ja que la solució adoptada és més curta, però en aquest cas no hi havia una altra manera de resoldre-ho.

CAPÍTOL 10: Els escèptics	
Exemple	7
TCR	22:25
Versió original	Ei.
Versió doblada	Hola.
Aspecte/s	Oralitat

Taula 6. Exemple d'oralitat

Pel que fa a l'oralitat, el traductor o l'estudi de doblatge van considerar oportú canviar la forma de salutació entre els personatges. Probablement, a primera vista es pot pensar que la forma "ei" es podria traduir per "ey" per a saludar i no haguera sigut necessari traduir-ho per un "hola". Segons el diccionari.cat, "ei" és una "forma de salutació en entrar en una casa o en trobar algú pel camí". En aquest cas, el diccionari català sí que accepta aquesta interjecció, mentre que el DRAE no disposa d'un significat per "ey". Per tant, haguera sigut un error no traduir la salutació, i a més, l'oralitat queda resolta.

CAPÍTOL 12: Hume	
Exemple	12
TCR	16:09
Versió original	Quins collons que tens.
Versió doblada	Qué huevos tienes.
Aspecte/s	Registre Renec

Taula 7. Exemple de renec i de registre

En aquest cas, tant el renec com el registre es mantenen.

CAPÍTOL 13: Nietzsche	
Exemple	21
TCR	24:13
Versió original	Fotre trempar.
Versió doblada	Empalmar.
Aspecte/s	Registre Usos del verb fotre

Taula 8. Exemple de registre i de l'ús del verb fotre

Aquest exemple abasta dos camps: el del registre col·loquial i l'argot propi de la gent jove i l'ús del verb fotre. La seua traducció ha sigut apropiada, ja que manté el registre amb un lèxic vulgar.

CAPÍTOL 13: Nietzsche	
Exemple	22
TCR	45:33
Versió original	Perla.
Versió doblada	Cari.
Aspecte/s	Oralitat

Taula 9. Exemple d'oralitat

En l'última taula del primer apartat ens trobem amb un altre cas d'oralitat. El mot que denota proximitat i estima és “perla”, més emprat pels catalanoparlants que pels castellanoparlants. Per aquest motiu s’ha traduït per un altre mot afectiu més comú i conegut per tots: “cari”. És una bona solució per aconseguir l’oralitat necessària en el doblatge perquè els diàlegs sonen tan naturals com siga possible.

TEXT EN PANTALLA

CAPÍTOL 11: Els sofistes	
Exemple	23
TCR	02:29
Text original	Nota: “Em cago en tu”
Solució	No han traduït la nota, l’actor de doblatge l’ha llegida en castellà.

Taula 10. Exemple de narració

Il·lustració 1. Exemple de no subtitulació

En aquesta escena, els alumnes estan a la classe i entra el professor. Aquest és odiat per tots els alumnes i quan entra es troba amb una caixa en la taula del professor. Quan l'obri, es troba amb un excrement i amb una nota que diu “em cago en tu”. Una solució haguera estat subtitular la traducció i l'altra solució, la que han utilitzat, és fer que el personatge la llija en castellà. En la versió original, l'actor no la llegeix, són els espectadors qui l'han de llegir. Aquest és un cas de text diegètic, potser per això l'estudi de doblatge ha optat per doblar la nota en lloc de subtitular-la.

CAPÍTOL 13: Nietzsche	
Exemple	24
TCR	14:30
Text original	El text són diversos missatges per l'aplicació “WhatsApp” que apareixen en pantalla per poder ser llegits.
Solució	Sí que han traduït els missatges, i a més, mantenint el format original.

Taula 11. Exemple de substitució

Il·lustració 2. Exemple de substitució

En l'escena veiem com els personatges s'envien missatges a través del mòbil, i aquests missatges apareixen escrits en pantalla perquè els espectadors sàpien què estan parlant. En aquest cas, el que ha fet l'estudi de doblatge ha sigut substituir el text de la llengua origen per la traducció en la llengua meta. Aquesta és una bona solució perquè no deixa rastre del català i a més, utilitza el mateix format que en la versió original. Es tracta d'un text no diegètic, per això els ha sigut més fàcil substituir el text original pel text traduït.

CAPÍTOL 13: Nietzsche	
Exemple	25
TCR	37:20
Text original	Pintada en la paret: “Merlí, ens fots trempar!”
Solució	La versió doblada ha optat per subtítular el missatge, “¡Merlí, nos haces empalmar!”, però d'una manera diferent de la subtítulació convencional. Ha utilitzat els mateixos colors que la versió original, perquè cridara més l'atenció.

Taula 12. Exemple de subtítulació

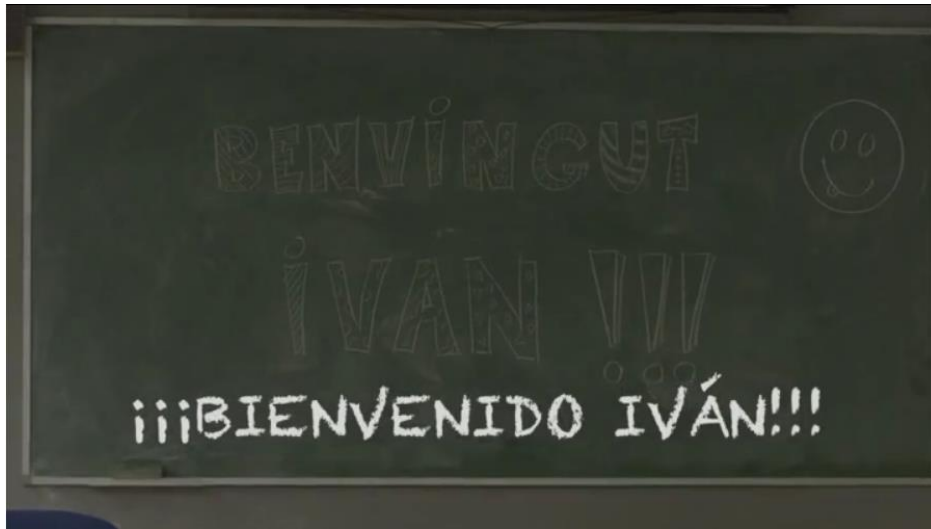

Il·lustració 3. Exemple de subtitulació

En aquesta escena, els alumnes entren a l'institut de nit per fer una pintada a la paret amb esprais per reivindicar que Merlí és un bon professor i que no volen que el facen fora. En la paret, pinten l'oració "Merlí, ens fots trempar". L'endemà, quan obrin les portes, tots, tant alumnes com professors, la veuen. En la versió doblada el que han fet ha sigut subtitular la traducció, però no és un subtítol propi que dicten les convencions de la subtitulació. L'estudi de doblatge ha intentat recrear el missatge amb un format similar al de la pintada amb els mateixos colors que en l'original. Sense dubte, és una solució diferent i divertida, que és el que pretén l'escena, aportar un toc d'humor. Com és una pintada en la paret que forma part de la sèrie, es tracta d'un text diegètic i la subtitulació és la millor solució.

CAPÍTOL 13: Nietzsche	
Exemple	26
TCR	55:39
Text original	Text en la pissarra: "Benvingut Ivan!!!"
Solució	L'han traduït i subtitulat amb un format més divertit, simulant el clarió.

Taula 13. Exemple de subtitulació

Il·lustració 4. Exemple de subtitulació

Aquesta escena és l'última de l'últim capítol de la primera temporada. Ivan, un adolescent que tenia fòbia a eixir de sa casa, torna a l'institut per reincorporar-se amb els seus companys una vegada resolt el seu problema. A la pissarra, els alumnes havien escrit "Benvingut Ivan!!!". En el doblatge han traduït la frase i l'han subtitulada, i li han donat el format del clarió escrit en la pissarra. Aquest últim exemple també és un text diegètic i la millor opció per adaptar el text és la subtitulació.

3.3. Resultats

En mirar les taules del marc, podem traure els següents resultats:

En primer lloc, el text en pantalla l'han resolt d'una manera adequada amb la utilització de diverses tècniques. L'opció més senzilla de totes hauria sigut subtitular la traducció del text en pantalla, però en cada cas s'ha utilitzat una tècnica diferent, com la narració en OFF en el capítol 11, la substitució del text original per un de traduït en el capítol 13, i l'esmentada subtitulació, també en el capítol 13.

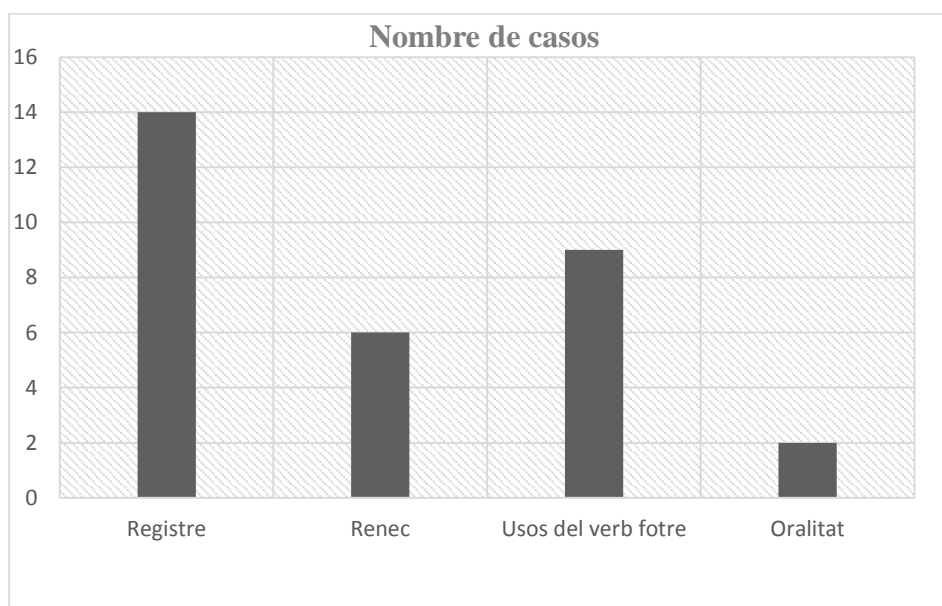
En segon lloc, el multilingüisme en els capítols no està present en el marc analític, ja que en tots els casos han optat per la tècnica del doblatge quan ens trobem amb aquest tipus de situacions. En termes generals, considere que aquesta tècnica no és la més apropiada perquè oculta el multilingüisme de la pel·lícula, i aquesta perd el sentit en certa manera. No obstant això, en aquests casos en què el doblatge es realitza cap al castellà i aquesta és la segona

llengua, el doblatge és la millor opció. En el cas de *Merlí*, aquesta tècnica passa desapercebuda, ja que es tracta d'un professor impartint l'assignatura de Llengua Espanyola, sense cap accent característic. L'actor de doblatge ha repetit les seues paraules en castellà perquè no siga evident el canvi de veu de l'actor i siga sempre la mateixa.

En tercer lloc, l'oralitat s'ha tingut en compte en les salutacions i els mots afectius dels personatges. Canvis senzills però efectius que resolen els problemes i els adapten a la vida quotidiana dels castellanoparlants.

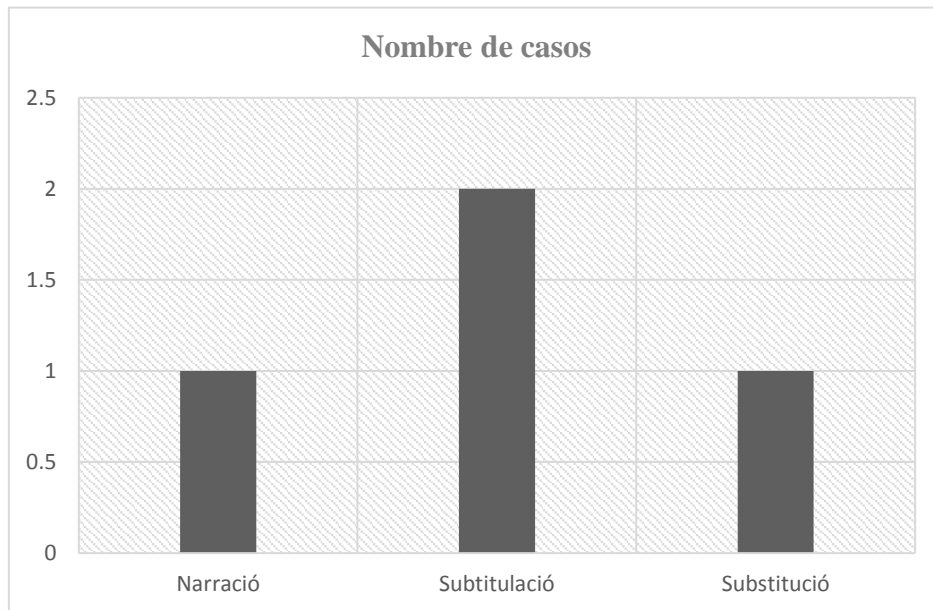
En quart lloc, en alguns casos el registre es manté mentre que en altres casos no. Seria convenient mantenir el registre en tots els casos per reflectir l'argot de la parla quotidiana. S'ometen alguns insults i se suavitzen les oracions.

Per últim, les expressions catalanes del verb “fotre” s'han traduït correctament, mantenint el significat original i la col·loquialitat.

En aquest quadre podem veure el nombre de casos dels aspectes de traducció ja tractats anteriorment que tenen lloc en els 5 capítols. En aquest quadre s'han tingut en compte tots els exemples de les taules (veure l'Apèndix A. Taules d'anàlisi). Com s'observa, el registre és l'aspecte que més apareix en pantalla dels 26 exemples que hi ha en total entre tots els aspectes amb un total de 14 exemples, seguit de 9 exemples dels usos del verb fotre. Amb 6 exemples tenim els renecs, que estan relacionats amb el registre, i per últim només hi ha 2 exemples d'oralitat. Com ja s'ha esmentat abans, en els casos de multilingüisme sempre s'ha

optat per la mateixa solució, que és la de doblar totes les intervencions del personatge en qüestió perquè no hi haja un canvi de veu.

Per últim, en aquest quadre estan el nombre d'exemples de text en pantalla. Dels 4 exemples, dos són de subtitulació del text, un és de narració i l'altre de substitució del text i mantenint el format original.

4. Conclusions

Per realitzar el treball, primer vaig establir el tema principal: l'anàlisi d'un doblatge del català a l'espanyol. Una vegada decidit, he delimitat els aspectes que analitzaria veient quins capítols de la sèrie podrien ser l'objecte d'estudi. Arran d'això, he extret dels capítols aquells aspectes que podria fer servir en el marc analític, en els quals podia documentar-me per realitzar el marc teòric del treball. D'aquesta manera, el primer que he fet ha sigut elaborar les taules del marc analític amb els aspectes que procediria a analitzar i una vegada classificats, m'he documentat i he redactat la primera part del treball. Amb aquesta anàlisi tenim uns resultats i unes conclusions que procediré a explicar.

L'objectiu principal consisteix a analitzar un doblatge al castellà de la sèrie catalana *Merlí* amb la comparació d'aspectes tant lingüístics com audiovisuals. Respecte als aspectes audiovisuals, els objectius es centraven a comprovar com s'havia resolt el text en pantalla, el multilingüisme i l'oralitat. Pel que fa als aspectes lingüístics, l'objectiu era comprovar el grau de registre i la traducció de les expressions catalanes. Així, amb l'anàlisi podem resoldre les preguntes d'investigació.

Mentre feia un dels processos del marc analític, aquest és, veure els capítols, considerava que l'estudi de doblatge no havia fet un bon treball. Abans de veure els capítols en castellà, jo ja havia vist la sèrie en català i estava habituada a veure els actors parlant un català col·loquial. En un principi no em va agradar el doblatge, encara que la majoria dels actors de doblatge són els actors catalans i la veu és la mateixa, tenia la sensació de què el doblatge no s'adaptava als diàlegs de la sèrie original encara que les oracions foren quasi idèntiques a causa de la proximitat de les llengües A. Una vegada fet l'anàlisi m'he adonat que s'ha realitzat un bon treball que no vaig veure a simple vista, perquè només em vaig fixar en el producte a grans trets i no d'una manera més detallada, prestant atenció a la resta d'aspectes.

4.1. Relació del treball amb els coneixements adquirits en la carrera

La carrera en aquesta universitat ens ofereix l'oportunitat d'estar amb contacte amb diversos itineraris per poder elegir quin és el que ens agrada més. Jo vaig elegir la traducció audiovisual perquè, a parer meu, és la més entretinguda i se'm donava bé. Aquest itinerari està molt ben impartit i no em va resultar difícil saber de què anava a fer el Treball de Final de Grau: de doblatge. Durant el primer semestre de l'últim curs ens preparen per poder realitzar

un bon doblatge una vegada ens inserim en el món laboral, i eixa preparació prèvia m'ha servit per a aplicar la teoria que m'havien ensenyat en aquest treball.

D'altra banda, com el català i el castellà són llengües en contacte, potser no es considera tan necessari aprofundir en la traducció entre aquestes i només tenim una assignatura d'aquest tipus de traducció, però que, com jo ho veig, sí que s'hauria d'aprofundir per aprendre aquells aspectes que es diferencien entre ambdues llengües. Eixe és un dels motius pel qual vaig elegir aquesta sèrie, per poder entrar en detall en la traducció i tindre més coneixements sobre el tema.

4.2. Interessos futurs

Gràcies a l'oportunitat de practicar i aprendre sobre la traducció audiovisual, tinc clar que és el tipus de traducció al que vull dedicar-me en un futur. Per començar, realitzaré les pràctiques en un estudi de doblatge, però també m'agradaria dedicar-me a altres modalitats de traducció audiovisual, com la subtitulació convencional o també la subtitulació per a sords. Aquestes tres modalitats són les que més em criden l'atenció, però no descarto la idea de poder treballar en altres àmbits. Amb el meu treball m'agradaria ajudar a altres persones, com és el cas, per exemple, de la subtitulació per a sords. Tindre l'oportunitat de no només entretenir sinó també la d'ajudar a altres persones que tenen certes dificultats i limitacions és un plaer per a mi i un treball el qual estaria encantada de realitzar.

Bibliografia

- AGOST, Rosa. (1999): *Traducción y doblaje: palabras, voces e imágenes*. Barcelona: Ariel.
- BAÑOS-PIÑERO, Rocío i CHAUME, Frederic. (2009): *Prefabricated Orality: A Challenge in Audiovisual Translation*. *Intraline*. En línea translation journal 6. En línea: <http://repositori.uji.es/xmlui/bitstream/handle/10234/33919/44241.pdf?sequence=1&isAllowed=y>
- CHAUME, Frederic. (2004): *Cine y traducción*. Madrid: Cátedra.
- CHAUME, Frederic. (2012): *Audiovisual Translation: Dubbing*. Manchester, Reino Unido: St. Jerome Pub.
- Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (2017): *Merlí* (pàgina web), Barcelona. En línia: <http://www.ccma.cat/tv3/merli/professors/fitxa/108762/>
- GRUP ENCICLOPÈDIA CATALANA (2017): *Diccionari.cat* (pàgina web), Barcelona: SAU. En línia: <http://www.diccionari.cat/>.
- GARCÍA DE TORO, Cristina. (2009): *La traducción entre lenguas en contacto: catalán y español*. Frankfurt am Main: Peter Lang.
- IMDb (2017): *Merlí* (TV Series 2015) (pàgina web). En línia: <http://www.imdb.com/title/tt4580372/>.
- PAYRATÓ, Luís. (1988): *Català col·loquial. Aspectes de l'ús corrent de la llengua catalana*. València: Universitat de València.
- Pordede (2017): *Merlí*. En línia: <http://www.pordede.com/serie/merli>.
- REAL ACADEMIA ESPAÑOLA (2017): *Diccionario de la lengua española* (pàgina web), Madrid. En línia: <http://dle.rae.es/>.
- MONTÁNCHÉZ, Aitor i CORTÉS, Eduard (2015): *Merlí*, Espanya, TV3.
- VIQUIPÈDIA, L'ENCICLOPÈDIA LLIURE (2017): *Merlí* (sèrie). En línia: [https://ca.wikipedia.org/wiki/Merl%C3%AD_\(s%C3%A8rie\)](https://ca.wikipedia.org/wiki/Merl%C3%AD_(s%C3%A8rie)).

Apèndixs

Apèndix A. Taules d'anàlisi

CAPÍTOL 10: Els escèptics	
Exemple	1
TCR	06:08
Versió original	Qui collons et penses que ets?
Versió doblada	¿Quién cojones te crees que eres?
Aspecte/s	Registre Renecs

CAPÍTOL 10: Els escèptics	
Exemple	2
TCR	06:45
Versió original	Què te'n fots?
Versió doblada	¿Qué estás de cachondeo?
Aspecte/s	Usos del verb fotre

CAPÍTOL 10: Els escèptics	
Exemple	3
TCR	19:58
Versió original	Com si fos una puta presó.
Versió doblada	Como si fuera una cárcel.
Aspecte/s	Registre Renec

CAPÍTOL 10: Els escèptics	
Exemple	4
TCR	20:09
Versió original	Ets un fill de puta.
Versió doblada	Eres un cabrón.
Aspecte/s	Registre Renec

CAPÍTOL 10: Els escèptics	
Exemple	5
TCR	20:40
Versió original	A mi em pots dir fill de puta.
Versió doblada	A mí me puedes insultar.
Aspecte/s	Registre

CAPÍTOL 10: Els escèptics	
Exemple	6
TCR	21:16
Versió original	He fotut el camp de casa.
Versió doblada	Me he largado.
Aspecte/s	Usos del verb fotre

CAPÍTOL 10: Els escèptics	
Exemple	7
TCR	22:25
Versió original	Ei.
Versió doblada	Hola.
Aspecte/s	Oralitat

CAPÍTOL 10: Els escèptics	
Exemple	8
TCR	23:15
Versió original	No et fotis la bola.
Versió doblada	No te comas el tarro.
Aspecte/s	Usos del verb fotre

CAPÍTOL 10: Els escèptics	
Exemple	9
TCR	25:03
Versió original	Fotre-li.
Versió doblada	Pegarle.
Aspecte/s	Usos del verb fotre

CAPÍTOL 11: Els sofistes	
Exemple	10
TCR	05:52
Versió original	Fot el camp.
Versió doblada	Lárgate.
Aspecte/s	Usos del verb fotre

CAPÍTOL 11: Els sofistes	
Exemple	11
TCR	29:12
Versió original	Fotent fora.
Versió doblada	Echando fuera.
Aspecte/s	Usos del verb fotre

CAPÍTOL 12: Hume	
Exemple	12
TCR	16:09
Versió original	Quins collons que tens.
Versió doblada	Qué huevos tienes.
Aspecte/s	Registre Renec

CAPÍTOL 12: Hume	
Exemple	13
TCR	18:07
Versió original	Que se'n vagin a la merda.
Versió doblada	Que se vayan a la mierda.
Aspecte/s	Registre

CAPÍTOL 12: Hume	
Exemple	14
TCR	18:35
Versió original	Seré un autèntic fill de puta.
Versió doblada	Seré un auténtico hijo de puta.
Aspecte/s	Registre Renec

CAPÍTOL 13: Nietzsche (recapitulació)	
Exemple	15
TCR	00:12
Versió original	Fotre un quiqui.
Versió doblada	Echar un quiqui.
Aspecte/s	Registre Usos del verb fotre

CAPÍTOL 13: Nietzsche	
Exemple	16
TCR	08:09
Versió original	La mare que t'ha parit.
Versió doblada	La madre que te parió.
Aspecte/s	Registre Renec

CAPÍTOL 13: Nietzsche	
Exemple	17
TCR	09:56
Versió original	Està feta una merda.
Versió doblada	Está hecha una mierda.
Aspecte/s	Registre

CAPÍTOL 13: Nietzsche	
Exemple	18
TCR	13:17
Versió original	Fotrem bronca. Foti pel cul.
Versió doblada	Echarme la bronca. Le den por el culo.
Aspecte/s	Registre Usos del verb fotre

CAPÍTOL 13: Nietzsche	
Exemple	19
TCR	20:26
Versió original	Anar de cul.
Versió doblada	Ir de culo.
Aspecte/s	Registre

CAPÍTOL 13: Nietzsche	
Exemple	20
TCR	21:30
Versió original	És un merder.
Versió doblada	Es un follón.
Aspecte/s	Registre

CAPÍTOL 13: Nietzsche	
Exemple	21
TCR	24:13
Versió original	Fotre trempar.
Versió doblada	Empalmar.
Aspecte/s	Registre Usos del verb fotre

CAPÍTOL 13: Nietzsche	
Exemple	22
TCR	45:33
Versió original	Perla.
Versió doblada	Cari.
Aspecte/s	Oralitat

CAPÍTOL 11: Els sofistes	
Exemple	23
TCR	02:29
Text original	Nota: “Em cago en tu”
Solució	No han traduït la nota, l’actor de doblatge l’ha llegida en castellà.

CAPÍTOL 13: Nietzsche	
Exemple	24
TCR	14:30
Text original	El text són diversos missatges per l'aplicació "WhatsApp" que apareixen en pantalla per poder ser llegits.
Solució	Sí que han traduït els missatges, i a més, mantenint el format original.

CAPÍTOL 13: Nietzsche	
Exemple	25
TCR	37:20
Text original	Pintada en la paret: "Merlí, ens fots trempar!"
Solució	La versió doblada ha optat per subtítular el missatge, "¡Merlí, nos haces empalmar!", però d'una manera diferent de la subtítulació convencional. Ha utilitzat els mateixos colors que la versió original, perquè cridara més l'atenció.

CAPÍTOL 13: Nietzsche	
Exemple	26
TCR	55:39
Text original	Text en la pissarra: “Benvingut Ivan!!!”
Solució	L’han traduït i subtitulat amb un format més divertit, simulant el clarió.

Apèndix B. Argument de la sèrie

Argument [\[modifica \]](#) [\[modifica el codi \]](#)

Primera temporada [\[modifica \]](#) [\[modifica el codi \]](#)

L'argument gira al voltant de Merlí Bergeron (**Francesc Orella**), un professor de Filosofia *desnonat* que viu amb la seva mare Carmina Calduch (**Anna M. Barbany**), i que haurà d'aprendre a conèixer amb el seu fill Bruno (**David Solans**), que fins ara cuidava la seva exdona.

Merlí, coincidint amb l'arribada del seu fill, és assignat a l'Institut Àngel Guimerà. Allà, mitjançant mètodes imprevisibles, el Merlí procurarà fer reflexionar, opinar i també ajudarà amb els seus problemes als seus alumnes, encara que sigui amb mètodes censurables.

Merlí no només explicarà filòsofs i pensadors, sinó que també aplicarà les seves lliçons en el seu dia a dia, per resoldre els problemes quotidians que es va trobant.

Els seus alumnes, els anomenats Peripatètics, són un grup molt divers que s'haurà d'afrontar a tot tipus de situacions. En Pol (**Carlos Cuevas**) és un repetidor que de seguida s'entendrà amb en Merlí; la Berta (**Candela Antón**), és una fatxenda que no suportarà en Merlí al principi; en Marc (**Adrian Grösser**), és un personatge amigable i bon jan; l'Ivan (**Pau Poch**), és un noi que pateix *agorafòbia*; la Tània (**Elisabet Casanovas**), és una noia extravertida i la millor amiga del Bruno; el Gerard (**Marcos Franz**), és un noi enamoratís que demanarà consells amorosos a en Merlí; en Joan (**Albert Baró**), és un noi estudiós i tímid amb una família molt rígida; la Mònica (**Júlia Creus**), és una estudiant nova i molt madura; l'Oliver (**Iñaki Mur**), també un alumne nou, és alegre i extravertit i de seguida es farà amic de tothom; i, finalment, en Bruno (**David Solans**), el fill d'en Merlí i el seu alumne més difícil.^[12]

Apèndix C. Personatges de Merlí

	Francesc Orella	...	Merlí Bergeron (26 episodis, 2015-2016)
	David Solans	...	Bruno Bergeron (26 episodis, 2015-2016)
	Pere Ponce	...	Eugeni Bosc (26 episodis, 2015-2016)
	Anna Maria Barbany	...	Carmina Calduch (26 episodis, 2015-2016)
	Marta Marco	...	Gina Castells (26 episodis, 2015-2016)
	Carlos Cuevas	...	Pol Rubio (26 episodis, 2015-2016)
	Candela Antón	...	Berta Prats (26 episodis, 2015-2016)
	Albert Baró	...	Joan Capdevila (26 episodis, 2015-2016)
	Elisabet Casanovas	...	Tània Illa (26 episodis, 2015-2016)
	Júlia Creus	...	Mònica de Villamore (26 episodis, 2015-2016)
	Patricia Bargalló	...	Mireia (26 episodis, 2015-2016)
	Adrian Grösser	...	Marc Vilaseca (26 episodis, 2015-2016)
	Marcos Franz	...	Gerard Piguillem (26 episodis, 2015-2016)

	Iñaki Mur	...	Oliver Grau (26 episodis, 2015-2016)
	Pau Poch	...	Ivan Blasco (26 episodis, 2015-2016)
	Jordi Martínez	...	Jaume Capdevila (26 episodis, 2015-2016)
	Assun Planas	...	Glòria (26 episodis, 2015-2016)
	Victòria Pagès	...	Aurèlia Bonet (26 episodis, 2015-2016)
	Oriol Pla	...	Òscar Rubio (26 episodis, 2015-2016)
	Carlos Vicente	...	Enric Grau (26 episodis, 2015-2016)
	Anna Ycobalzeta	...	Míriam Blasco (24 episodis, 2015-2016)
	Pau Durà	...	Toni (19 episodis, 2015-2016)
	Pepa López	...	Coralina (13 episodis, 2016)
	Rubén de Eguía	...	Albert (13 episodis, 2015)
	Laia Manzanares	...	Oksana (13 episodis, 2016)
	Mar del Hoyo	...	Laia (13 episodis, 2015)

	Marta Domingo	...	Elsa García (13 episodis, 2015)
	Pep Jové	...	Santi (13 episodis, 2015)
	Sandra Monclús	...	Elisenda (13 episodis, 2016)
	León Martínez	...	Pau Vilaseca (13 episodis, 2016)
	Boris Ruiz	...	Alfonso Rubio (13 episodis, 2016)
	Anna Barrachina	...	Lídia (12 episodis, 2016)
	Cristina Genebat	...	Anna (11 episodis, 2016)
	Ferran Rañé	...	Millán (9 episodis, 2016)

Apèndix D. Informació addicional de la sèrie

Idea original , argument i guió

Héctor Lozano

Direcció de la sèrie

Eduard Cortés

Producció executiu

Aitor Montánchez

Producció executiva TV3

Susanna Jiménez i Conxa Orea

Editor de continguts TV3

Joan Sol

Codirector

Menna Fité

Director de producció Veranda

Ignasi Comillas

Directora de producció

Magda Gargallo

Cap de producció

Miguel Ángel Pérez

Directora de càsting

Consol Tura

Director de fotografia

Joan Benet

Director d'art

Pep Oliver

Decorador

Raúl Pérez

Figurista

María Reyes

Maquillatge i perruqueria

Toni Santos

Música original

Xavi Capellas

Muntatge

Luis Rico

Domi Parra

 Merlí

Merlí

Gènere	Comèdia dramàtica
Època d'ambientació	Actualitat
Espai d'ambientació	Barcelona
Creador(s)	Hèctor Lozano^[1]
Director(s)	Eduard Cortés
Productor(s)	TV3
Compositor del tema musical	Xavi Capellas
Actors	Francesc Orella Pere Ponce Pau Durà Mar del Hoyo David Solans [Amplia]
Pais de producció	 Catalunya
Llengua original	Català
Canal original	TV3
Durada dels capítols	50 minuts
Primer episodi emès el	14 de setembre de 2015
Nombre de temporades	2 temporades
Nombre d'episodis	26
Llista d'episodis	Llista d'episodis de Merlí

Més informació

IMDB	Fitxa a IMDB
Web oficial	http://www.coma.cat /v3/merli/